

Мүталиәжә марағы күчләндрмәли

Тофиг МАЙМУД,
шаир

Мүталиәжә аш әләнчә, мәшгәлә кими базанлар, әлбәттә, јанылырлар. Чүнки мүталиә, һәр шейдән әввәл, билијә јијәләнемәк, дүнякөрүшү кенишләндирмәк демәклир. Бәзи мүәллимләр аңчаг мәктәбдә дәрс демәклә өз ишләрини битмиш һесап едирләр. Бәс козәл, марағлы китаблара ушағларын диггәтини ким чәлб етмәли, онларда ким бу ишә дәрин һәвәс јаратмалыдыр?!

Шакирдләрин мүталиәсинә истигамәт вермәк ләзимчдыр. Системсиз шәкилдә охумағын фәјдасы олмас. Мүәллим вә тәрбијәчиләр бу ишдә ушағларә көмәк етмәлидирләр. «Азәрбајчан мүәллими» гәзетини сәһифәләриндә ара-сыра мүталиә һағгында мәғаләләр дәрч олунур. Балачалар үчүн биздә јекәнә журнал «Көјәрчин»дир. Бу журнал васитәсилә онлар илк дәфә олараг бәдин әсәрләрлә таныш олурлар.

Биздә марағлы, мәзмунлу китаблар вармы? Чәсарәтлә демәк олар ки, вардыр. Јашлы нәсилдән олан мәшһур јазычылардан әләвә ушағ әдәбијјатымыза јени кәич гүввәләр кәлмишдыр. Онларын бир сыра ше'р вә һекајә китаблары чыхмышдыр. Сабир Мәммәдзадәнин әввәл «Көјәрчин» журналында чап олунмуш, сонра нсә ајрыча китабча шәклиндә чыхмыш «Мәзәли охучулар» поемасыны мисал көстәрмәк олар. Поеманын мәзмуну сәләдир. Бураза ушағларын китаба мәһәбәти ифадә едилир. Поема ширин, рәван, алычы бир дилдә јазылдыгы үчүн ушағлар тәрәфиндән асанлығла баша дүшүлүр. Мән инанырам ки, мүәллим вә тәрбијәчиләр бу китаблары ушағлар үчүн охусалар, јахүд мүталиә үчүн төвсијә етсәләр аңчаг мүсбәт нәтичә әлдә едә биләләр.

Балачаларын севимли шаири Ханымана Әлибәјлинин әсәрләри һағгында ајрыча данышмағ ләзимдыр. О, ушағлар үчүн әсәр јаратмаға һәмишә бөјүк мәс'улијјәт һисси илә јанашыр. Шаирин китаблары балачаларын хошуна кәлир. һәмин китаблар мүталиә үчүн ән јахшы васитәдир. Өзү дә Ханымана Әлибәјлинин ше'рләрини һәмин балачалар, һәтта бөјүкләр дә севә-севә охујурлар.

Биздә нәсрәлә јазылмыш марағлы ушағ китаблары вардыр. Оруч Вәлијевин «Гара гузү», Әлимәрдан Мәммәдовун «Турач» вә башга китаблар көстәрир ки, нәшријјатларымыз кичик јашлы ушағлары унутмурлар. Онлар үчүн марағлы китаблар бурахмаға чалышырлар.

Орта вә бөјүк јашлы шакирдләр үчүн дә биздә әдәбијјат вардыр. Дүздүр, бу әдәбијјат һәлә зәнкә дејилдир. һәр һалда, чаңдан чыхан китабларымызын әһәмијјәги аз дејилдир. Тәкчә сон иләр әрзиндә ушағлар үчүн чохлу марағлы, тәғдир олунмәли китаблар јарашмышдыр.

Бир шейлә разылашмағ ләзимдыр ки, Азәрбајчан ушағ әдәбијјатында һәлә јүксәк сәвијјәли, дәрин мәзмунлу ушағ китаблары әлдыр.

Балачаларда мүталиә вәрдишләри јаратмағ вә мүталиә марағыны күчләндирмәк — онларын кәләчәк инкышафы үчүн мөһкәм зәмин јарадыр. Бу мәһнадә мүәллимләр ушағларын китаб охумаға һәвәсини јүксәлтмәкдә әлләриндән кәләни әсиркәмәшәлидирләр.

Сәһифәнин материалларыны «Көјәрчин» журналыны ишчиси Т. МЕНДИЈЕВ вә «Азәрбајчан мүәллими» гәзетини әмәкдашы А. ГУРБАНОВ һазырламышлар.

**АЗӘРБАЈЧАН
МҮӘЛЛИМИ**